

חשבון עובר ושב האח פרנק שלמה

הגלולה

בדרך הנכונה

הרבה חידושים והפתעות לא היו, בינתיים, במערכת הבחירות הזאת, ואך טבעי היה הדבר שאם יבוא חידוש והפתעה, מי יביא אותם אם לא הצמד בן-אמוץ-אלוני? הנה, הלכו השניים ופירסמו יחד מודעה שיש בה תועלת לשניהם. מכיוון שהן שבוע-הספר והן הבחירות לכנסת קרבות ובאות, מה יכול להיות מועיל יותר מאשר לפרסם במודעה אחת את זיווני הדרך של דן בן-אמוץ ואת ר"ץ של שולמית אלוני? בהתחלה חשבתי להתחכם ולומר שלא ברור מהמודעה אם זיווני הדרך של בן-אמוץ באו לשרת את שולמית, או ששולמית באה לשרת את זיווני הדרך של בן-אמוץ. אבל בסוף החלטתי לא להתחכם, כי העניין רציני ופותח אפשרויות אשר לא ישוערו. למשל, מה דעתכם על מודעה כמו: "הקבלן רובינשטיין סומך על בנו, אמנון", או: "עם המסוויסט אלפרדו ועם אביו-חצירא - בקומה זקופה!" וכן: "טלוויזיות סניו וחליכוד - בדרך הנכונה!" ועד כהנה וכהנה.

דן בן-אמוץ על שולמית

הציבורי על ההיגיון הפוליטי וחיוניות הפעולה שביצע הצבא הנתון למרותו. בשום פנים-ואופן אסור לו לנקוט עמדה בוויכוח הזה. ובדיוק זה מה שהוא עושה. אי-אפשר לבוא בטענות אל הליכוד, כי זה הליכוד. אי-אפשר לבוא בטענות אל המערך ששותק, כי המערך ששותק חושב אולי על השירותים הטובים שיוכל להעניק לו הרמטכ"ל הבא, או זה שלי אחריו. אי-אפשר לבוא בטענות אל ה"טלוויזיה", כי אם היא תפתח את הפה, הוא ישאר סגור. אי-אפשר לבוא בטענות אל רפול, כי גם הוא, כמו בגין וסטלין, לא מסוגל להבחין בין האיניטרס הלאומי ובין האינטרס המיפלגתי. אפשר לבוא בטענות רק אל מגדלי הב"ננות, כי ברפובליקת-בינות כמו שלנו, לפחות בנות צריכות להיות זולות יותר.

דבר פשוט

הגיע הזמן להגיד דבר פשוט, בלי כחל ובלי שרק, בלי התחכמויות ובלו היסוסים. הרמטכ"ל שלנו, רב-אלוף רפ-אל איתן, הוא איש בעל דעות פוליטיות, ועד כאן הכל חוקי וכשר. לפני הערכתי מתלבט הרמטכ"ל בין הליכוד והתחיה, ואם ירשה לי ניהוש, הוא יצביע בסופו של דבר בעד הליכוד. בני סיבות הקיימות זה הרע במיעוטו, וגם זה חוקי וכשר. תפקידו של הרמטכ"ל הוא להביא לשר הממונה עליו את הנתונים, לקבל פקודה ולבצע אותה, אם הוא אוהב את הפקודה, וגם אם הוא לא אוהב אותה. אם הוא מאוד לא אוהב אותה, מותר לו להתפטר. אם הוא מאוד אוהב אותה, מותר לו לקפוץ בחדר שלו מרוב שימחה. אחרי שבועה המשימה שהוט" לה על הרמטכ"ל, מותר לו לדווח על כך לממונה עליו, ואפילו מותר לו להסי" בר לעיתונאים כיצד בוצעה המשימה, וכמה טובים היו הטייסים. מה שאסור לרמטכ"ל היקר שלנו ב"תכלית האיסור, הוא להשתתף בוויכוח

בום טראח

השרים באו בהולים ושמחים להק"ר נה הגדולה. עכשיו בגין יראה להם איך זה קרה בדיוק! כולם התכנסו בסא"לון, ומר בגין בכבודו ובעצמו הלך לה"ביא סדין מחדר המיטות. הוא השתהה שם קצת, כי כל הסדינים היו פירח"ניים, כמו שאוהבת עליה, אבל בסוף מצא סדין ישן מאוד שפרחיו כבר דהו. דויד לוי ויורם ארידור הספורטיביים תלו את הסדין על הקיר. "אני מצטער, עליזה זוגתי לא כאן, אז לא אוכל להגיש לכם כיבודים," אמר בגין. "לא צריך, הבאנו מהבית!" אמר שוסטק, והוציא מכיסו שקית גרעינים. כשראה זאת המר, הוא כבר לא הת"בייש והוציא פופקורן משלו. השר בורג הכין על השולחן שלידו ערימה קטנה של "אנוזי", וטפח באכזריות על גבה ידו של יגאל דין, שניסה לגנוב לו אחד. השר פת הסתפק בפיטום המק"טרת ואילו ארליך החליף בוריוזות את גומי הלעיסה שבפיו. בגין מחא בכפיו, "אנחנו עושים עכ"שיו חושך", הודיע, "אריק! איפה אתה חושב שאתה נמצא! להוריד מייד את הרגלים מהשולחן. ועל הסדין הפירחוני

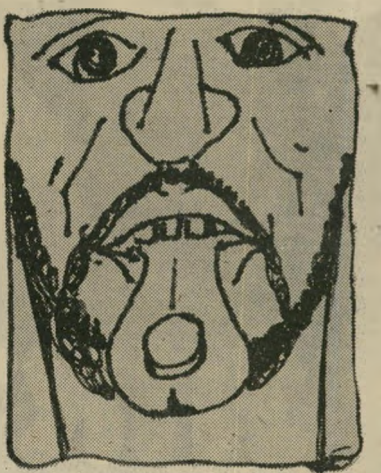
חזון האיש

העיתון "הצופה" זה דבר שצריך לר"אות בשביל להאמין. זה, כנראה, מה שעושים הרבה אנשים דתיים. רואים את "הצופה" - ומאמינים שיש אלו"הים. כי אם אלוהים לא היה קיים, לא יתכן שהיה יכול להופיע עיתון כמו "הצופה". כלומר: "הצופה" הוא ההו"כחה השישית לקיומו של האלוהים. רק התיוה המפולפלת הזאת יכולה להסביר איך יורד סופרו של "הצופה" לענייני מיפלגות לרחוב, מוצא שם איש,

האיש ברחוב על תגובת ראש המערך:

"בגידה לאומית"
מאת ספרנו לענייני מפלגות
"בגידה לאומית" - הגיב אמש האיש ברחוב בשומעו את האשמת צמרת המערך, כי הפצ"צת הכור העירקי נעשתה לצרכי בחירות.
בשידור תעמולת הבחירות בטל-ויזיה אמש התבטא תיים הרצוג

לשעבר הופיעו מטוסי חיל-האוויר בשעת הפעולה. "טהי-טה-טה-טה-טה!" צעק מודעי, "טהי-טה-טה! טהי-טה-טה!" "בום! בום! בום!" קרא כך, למראה הפגיעה המדויקת, ואילו ארידור קרא: "טראח!" העליצות פשתה בסאלון. שוסטק מי"צה גרעינים כאחוז תזוית, וכיבד גם את אביו-חצירא לצידו. המר חיסל במ"הירות את הפופקורן, ובורג לעס באי-טיות ובסידוריות אנוזי אחרי אנוזי. בגין צעק שוב ושוב על אריק שיוריד את הרגלים מהשולחן. "הם אוכלים אותה!" צעק ארידור. ואכן, מטוסי חיל-האוויר נראו צוללים בזה אחר זה, יורים ומשחררים את הפצצות, ובומים גדולים היו בכל מקום על הקרקע. "ישר בפרצוף של פרס נפלה הפצצה הזאת!" צעק אריק ונענה בצחוק גדול. המר, שחיסל כבר את הפופקורן, ניפח את השקית הריקה ופוצץ אותה בקול רעם גדול בעיתו נהדר, בדיוק כשנפלה פצצה גדולה על מרכז הכור. "ישר בלב של המערך!" קרא ארידור. "והנה הסוף של בר-לב מגיע!" הודיע אריק כשצלל מטוס נוסף. "כן, אבדו של אויביך אדוני!" הו"דיע המר, ושלב מתיקו שקית חדשה של פופקורן. בגין עצמו ישב בכורסתו הקבועה, ושיפץ בנחת את כפות ידיו הנאות זו בזו. "נו, תגיד בעצמך", אמר למזכירו הצבאי אפרים פורן, "הם לא נחמדים?"

ענק רוח בודע גדודה
תריזוזים. אנשים ששרו לפועל ב-1 ב"מאי וכל ערבי אצלם קדוש מעונה. אני שים משמנה וסולתה של ההגות שלנו. אנשים שחקרו את הפאשיזמוס והזהירו מפני הישנות התופעות.
הרבה מהאנשים האלה, רבותי, הול"כים לקחת גלולות ולהצביע למען ה"מערך. ככה הם אומרים, אני באזוני שמעתי גלולות נגד בחילה. העט שהת"קפה את ברבט משמאל כותבת את שבחי פרס. הפה ששר לפועל מזמר את שיבחי ברשעה. הפטיש ששיבר מיתוס כוזב מכה על חטא-כולנו.
המערך הוא רע ונורא, הם אומרים, הלא-יסתם אנשים הללו, אבל במצב ה"קיים אסור להיות איסטינטיים. אסור לבדוק בציניות. אסור לדקדק בפרטים. צריך לקחת גלולות נגד בחילה - ול"הצביע מערך.

"הצופה", 10.6.1981
שואל אותו מה דעתו, האיש אומר: "בגידה לאומית!" וסופר "הצופה" מד"ווח בדיוק על מה שקרה לו.
ולנו לא נותר אלא לשאול: איזה רחוב זה? הייה? ומי היה האיש הזה?